

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 3T/60/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121011202
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Čech
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8121011202.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

-10-
3T/60/2021-

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Čechom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. mája 2022 v Prešove takto

rozhodol:

-11-
3T/60/2021-

Podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku obžalovaného menom A. B., nar. XX.XX.XXXX vo Vranove nad Topľou, trvalé bydlisko C. X, D., toho času Ústav na výkon trestu odňatia slobody Košice – Šaca o s l o b o d z u j e spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 08.02.2021 v čase okolo 09.08 hod. vedľa pavilónu s oddelením pre dlhodobo chorých na Sládkovičovej ulici v Prešove po tom, čo príslušníci Mestskej polície Prešov v zložení E. F. a D. B. vykonávajúci hliadkovú službu dokumentovali viaceré priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, vodiac E. F., ako dokumentuje priestupok stojac pred jeho osobným motorovým vozidlom zn. G. H., ev. č. D. XXXEB, pristúpil k svojmu motorovému vozidlu, ktoré v tom čase stálo v zákaze zastavenia, na otázku D. B., či je vodič, odpovedal, že áno, preto bol vyzvaný, aby predložil doklad totožnosti, čo nerešpektoval, sadol do vozidla na miesto vodiča aj napriek tomu, že v otvorených dverách na strane vodiča stál D. B., naštartoval a začal sa pohýnať s motorovým vozidlom dopredu s tým odôvodnením, že ide preparkovať, avšak v tom čase narazil prednou pravou časťou vozidla do lýtka a oblasti zadného kolena ľavej nohy E. F., ktorý v tom čase stál chrbtom, nakoľko dokumentoval iný priestupok, pričom po náraze ho E. F. a D. B. začali vyzývať, aby zastavil motorové vozidlo, no tieto výzvy nerešpektovala z miesta odišiel,

pretože skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 02.08.2021 na tunajší súd obžalobu na obžalovaného A. B. pre skutok kvalifikovaný ako zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa cíti byť nevinný.

Súd na hlavných pojednávaniach, vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B., výsluchom znalca MUDr. Petra Valdmana, výsluchom poškodeného E. F., svedka D. B., prehratím DVD nosiča so zvukovým záznamom a čítaním listinných dôkazov a to znaleckého posudku č. 012/2021, výpovede svedkyne I. B. J., zápisnice o obhliadke miesta činu a prehliadnutím priloženej fotodokumentácie, zápisnice o prehliadke tela a prehliadnutím priloženej fotodokumentácie, lekárskej správy, zápisnice o rekonštrukcii a prehliadnutím priloženej fotodokumentácie, záznamu Mestskej polície Prešov a prehliadnutím priloženej fotodokumentácie, charakteristík z VTOS obžalovaného, výpisom z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, odpisom z registra trestov, znaleckého posudku č. 66/2021 a na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru tak, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Výpoveď obžalovaného A. B. na hlavnom pojednávaní bola v podstatných okolnostiach zhodná s jeho výpoveďami z prípravného konania pričom z výpovedí obžalovaného vyplynulo, že pracuje ako mechanik v spoločnosti LAKA, s.r.o., Prešov, pričom dňa 08.02.2021 v čase okolo 08.15 hod. išiel k svojej lekárke A. K. L. na kontrolu s chrbticou nakoľko bol PN od októbra 2020. Išiel k nej na OMV G. H., EVČ D., ktorého je držiteľom (formálne ho kúpil od M. M., avšak zatiaľ nedošlo k prepisu vlastníctva) a zaparkoval na ulici Sládkovičovej v Prešove, pričom pred ním mala stáť zaparkovaná G. H. druhej generácie, údajne bielej farby a za jeho vozidlom mal stáť N. tmavej farby. Od auta išiel k lekárke, a keď už bol vybavený, tak sa vracal k autu, kde uvidel stáť dvoch príslušníkov Mestskej Polície Prešov (ďalej len „MsP PO“). Jeden z policajtov (svedok D. B.) stál pri N. tmavej farby, ktorý bol odparkovaný za jeho autom, a druhý policajt (poškodený E. F.) fotil bielu Octaviu, ktorá stála čelom k prednej časti jeho vozidla. Všimol si ešte, že na vozidle N. už bola nasadená „papuča“. Keď na svojom aute s kľúčom na diaľkové ovládanie zámku odomkol dvere, tak zaregistroval, ako sa policajt, ktorý stal pri vozidle N. rýchlym krokom presunul k vozidlu obžalovaného, kde tento policajt sa ho opýtal, či je toto vozidlo jeho. Obžalovaný odpovedal, že áno je, na čo ho následne tento policajt vyzval, aby mu predložil doklad totožnosti. Obžalovaný to odmietol s tým, že sa policajta opýtal, či majú nafotené jeho vozidlo. Policajt mu odpovedal, že áno, na čo mu obžalovaný odpovedal, že nech mu pošlú predvolanie domov a on sa dostaví na prejednanie priestupku. Na to obžalovaný nasadol do svojho vozidla, dal kľúč do zapalovania a chcel zatvoriť dvere, v čom mu ale policajt zabránil a držal dvere, pričom obžalovaný policajtovi povedal, že sa necíti dobre. Policajt stál na jeho úrovni a dvere máľ otvorené dokorán. Popri tom obžalovaný vnímal aj pozíciu druhého policajta, ktorý počas toho stál pri zaparkovanej bielej Octavii, na pravej strane chodníku, otočený čelom k obžalovanému. Obžalovaný následne zaradil späť a pohol sa s autom asi pol metra dozadu, pričom nikoho neohrozil, neobmedzil a ani do nikoho nenarazil. Vytočil volant úplne vpravo (vo výpovedi z 09.02.2021 uviedol, že volant vytočil naľavo), aby vyšiel z radu stojacích vozidiel na cestu naľavo, pričom pri ňom stojaci policajt mu niečo rozprával, ale už si nepamätal čo to bolo. V tom prišiel k jeho autu z pravej strany aj druhý policajt. Obžalovaný zrazu začul buchot po prednej kapote a tento druhý policajt mu povedal „že čo ma chceš zraziť?!“. Potom ten druhý policajt prešiel popred jeho auto, kde sa postavil tak, že sa oprel o otvorené dvere zvnútra, pričom prvý policajt stál naďalej pri obžalovanom pri otvorených dverách do auta a potom tam pri ňom už stáli obaja policajti a zároveň mal naďalej otvorené predné vodičove dvere. V tom, ho prvý policajt, ktorý pri ňom stál od začiatku incidentu chytil za rameno, na čo sa obžalovaný ohradil a povedal mu že „čo to má znamenať?!“, a následne policajt ruku stiahol. Druhý policajt začal po obžalovanom kričať, v tom zmysle, že ho obžalovaný zrazil, alebo do neho buchol autom. Obžalovaný si však nebol vedomý, že by do policajta narazil, pretože stál na chodníku. Obžalovaný sa policajta opýtal, že kde ho buchol s autom, kde policajt najprv ukázal na pravú nohu, no v zapätí mu ukázal že do zadnej časti jeho ľavej nohy v oblasti lýtka resp. pod kolenom vzadu. Obžalovaný tomuto policajtovi povedal, že nič na jeho nohe nevidí, žiaden odtlačok, šrám, resp. mokrú stopu, lebo bolo vtedy mokro a mrzlo. Policajti po obžalovanom ešte niečo kričali a on s pootvorenými dverami prešiel s autom na príľahlé parkovisko, kde sa s autom otočil a po tomto incidente mal obavu z ďalšieho postupu dotyčných policajtov, resp. že ho z auta vytiahnu. Keď nakoniec vychádzal z parkoviska, tak obaja policajti v tom čase stáli na ľavej strane zadnej časti vozidla, kde obžalovaný mal pocit, že by mu prvý z dvojice spomínaných policajtov chcel skočiť do jazdnej dráhy jeho vozidla, aby ho zastavil. Následne však tento policajt asi vyhodnotil, že už obžalovaného asi nezastaví, pričom údajne hrozilo, že by ho vážne mohol obžalovaný zraziť, nakoľko bola vonku veľká poľadovica. Obžalovaný išiel pomaly, lebo všade bol ľad, mrholilo a mrzlo. Obžalovaný, v tom ako odchádzal z príľahlého parkoviska, stihol ešte zaregistrovať, že mu jeden z policajtov gestom ruky naznačil, že ho stihli odfotografovať. Obžalovaný následne odišiel z miesta vozidlom preč, nakoľko vyhodnotil situáciu tak, že ako ostane na mieste tak z toho bude ešte väčší problém, a preto sa vybral do Sociálnej poisťovne na ulicu Masarykovu,

aby tam zanesol papier od PN. Tam sa zdržal asi 30 minút. Potom ako odchádzal od Sociálnej poisťovne sa chcel vrátiť na ulicu Sládkovičovu, kde sa celý incident odohral, aby si s policajcami vysvetliť, čo malo vlastne znamenať kričanie po ňom z ich strany a podobne. V tom mu však zavolał zákazník, že má nejaký problém s autom, a tomu povedal, že príde na Delňu, kde má garáž a opravuje tam autá. Následne išiel do tejto garáže a nikde sa nezastavoval. Asi pol hodinu na tom mu volal jeho známy z diaľničnej polície, že kde sa nachádza. Obžalovaný mu povedal že je vo svojej dielni. Známy sa ho opýtal, kde presne sa nachádza jeho dielňa na čo sa ho obžalovaný opýtal prečo to potrebuje vedieť a známy mu odpovedal, že je po ňom vyhlásene pátranie. O desať minút mu zavolał znovu jeho známy a opýtal sa ho presne kde sa nachádza, a tento jeho známy za nim následne prišiel do jeho dielne na Delni. Následne obžalovaný vyšiel z dielne a tam už ho čakali policajti, s ktorými odišiel na oddelenie vypovedať k opísanému incidentu na Sládkovičovej ulici. Obžalovaný ďalej uviedol, že počas celej situácie videl druhého policajta, pána F., a vedel v akej polohe sa nachádza voči jeho vozidlu a nie je si vedomý, že by sa mal dopustiť útoku na verejného činiteľa.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní na otázku, či si bol vedomý, že mal spáchať nejaký priestupok na úseku dopravy uviedol, že až potom keď prichádzal k svojmu vozidlu, lebo predtým, keď parkoval si značku „zákaz stáťia“ nevšimol.

Na otázku či vedel prečo ho riešia mestskí policajti, a čo od neho žiadali uviedol, že áno, povedali mu, že sa dopustil dopravného priestupku, kde sa ho predtým ešte opýtali, či je vodičom predmetného auta, na čo odpovedal, že áno. Obžalovaný sa ich opýtal, či ho majú nafoteného a keď povedali, že áno, považoval to za vybavené s tým, že im povedal, nech mu pošlú predvolanie a že sa dostavím na prejednanie priestupku.

Obžalovaný ďalej uviedol, že v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody pre trestný čin podvodu, pričom trest som nastúpil dňa 09.04.2021 a končí 09.04.2023. V súčasnosti je trestne stíhaný pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia z roku 2014, pričom konanie sa vedie od roku 2018 a momentálne je odročené na neurčito.

Na otázky obhajcu, či bola možnosť, vyjsť z pozdĺžneho parkovania takým manévrom, že by išiel s vozidlom len dopredu obžalovaný uviedol, že nie, ak by to tak urobil, rozbil by prednú časť vozidla. Na otázku či príslušník mestskej polície, poškodený F., ktorý dokumentoval priestupok vozidla stojaceho pred vozidlom obžalovaného, stál medzi autami alebo mimo vozovky obžalovaný uviedol, že nestál medzi autami, a stál mimo vozovky.

Na otázku, či poznal niektorého z príslušníkov mestskej polície, a či mal s niektorým z nich predtým nejaký problém obžalovaný uviedol, že podľa hlasu spoznal mestského policajta, pána B., ktorý ho riešil koncom roku 2019 pri Aque, kde sa mal podľa neho dopustiť priestupku. Tento nakoniec prejednal dopravný inšpektorát a bola mu uložená pokuta 50 Eur, voči ktorej nenamietal. V tejto veci však podával trestné oznámenie minulý rok pre nesúlad toho čo bolo uvedené v zázname mestského policajta a tým čo nakoniec bolo uvedené v rozhodnutí o priestupku. Toto podal až potom ako bol v prejednávanej veci stíhaný.

Obžalovaný ešte na hlavnom pojednávaní k svojej výpovedi doplnil, že dlho nevedel, kto bol vyšetrovateľom, ktorý prišiel na miesto činu v prejednávanej veci, hoci obvykle chodievajú iba hliadka. Ide údajne o toho istého vyšetrovateľa, ktorý v trestnej veci, ktorú má na tunajšom súde, ho obviňuje, že šoféroval vozidlo, hoci to nie je pravda a zrejme si tento vyšetrovateľ povedal, že keď ho nedostane v tamtých veciach, tak ho dostane v tejto veci.

Znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia, plastická chirurgia, A. D. N. na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu zotrval na znaleckom posudku č. 012/2021, preto súd oboznámil tento znalecký posudok, kde z jeho záveru vyplynulo, že poškodený E. F. utrpel ľahké pomliaždenie vonkajšej strany ľavého predkolenia. K pomliaždeniu došlo priamym pôsobením tupého predmetu na poranenú oblasť násilím nanajvyš stredne silnej intenzity. Poranenie teda mohlo vzniknúť nárazom nárazníka osobného motorového vozidla, tak ako to popisujú poškodený aj svedok B.. Z lekárskeho hľadiska išlo o zranenie ľahké, pričom toto zranenie poškodeného takmer nijako neobmedzilo v bežnom spôsobe života. Priemerná doba liečenia je v takýchto prípadoch 4-6 dní s čím koreluje doba, po ktorú sa liečil poškodený.

Na otázku obžalovaného, či mohlo vzniknúť poranenie poškodeného aj pri takomto klzkom povrchu, kedy noha nie je pevne fixovaná na pevnom povrchu, navyše v čase keď nemal čakať náraz, znalec uviedol, že poranenie mohlo vzniknúť týmto spôsobom i na takto zľadovatenej vozovke, pričom treba mať na zreteli, že sa malo jednať o ľahké poranenie. Vznik tohto poranenia závisí aj od intenzity nárazu, zaťaženia končatiny, teda či je viac zaťažená alebo druhá noha alebo rovnako, treba brať do zreteľa

aj tú náhodu, že nie vždy musí človek po takomto náraze spadnúť a vzhľadom na to, že išlo o krátku vzdialenosť, nemusel sa poškodený vôbec pohnúť po náraze a to aj vzhľadom na nízku rýchlosť vozidla.

Výpoveď poškodeného E. F. na hlavnom pojednávaní, ktorý vypovedal pod prísahou, bola v podstatných okolnostiach zhodná s výpoveďou z prípravného konania zo dňa 16.03.2021 (č. I. 55) pričom z výpovedí poškodeného vyplynulo, že pracuje ako mestský policajt MsP PO, a dňa 08.02.2021 nastúpil do služby s kolegom D. B., pričom v ten deň len zaskakoval za kolegu, ktorý z dôvodu silnej poľadovice nenastúpil do práce. Boli vyslaní na ul. Sládkovičovu v Prešove, kde dohliadali na poriadok a na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky. Na tejto ulici si v čase okolo 09.00 hod. pri značke zákaz zastavenia všimli zaparkované tri vozidlá, ktoré stali v rade za sebou, a malo sa jednať o dve Škodovky a jeden N.. Poškodený s kolegom zaparkovali blízko k týmto trom vozidlám a poškodený vzal fotoaparát, vystúpil zo sedadla spolujazdca a išiel zadokumentovať priestupcov. Išiel opatrne nakoľko bola silná poľadovica. Prišiel k prvému vozidlu v rade, ktoré okrem toho že stálo v zákaze zastavenia ešte stálo aj v protismere, teda čelnou stranou k autu obžalovaného. Poškodený dokumentoval toto prvé auto v rade a fotil ho z jeho zadnej strany, pričom si všimol, že sa jeho kolega prihovára obžalovanému, ktorý smeroval k svojmu vozidlu, ktoré stálo v strede. V tom sa poškodený presunul k prednej časti prvého vozidla v rade, aby si odfotil prednú časť vozidla obžalovaného. Jeho kolega, D. B., sa obžalovaného najprv spýtal, či je vodičom vozidla, ku ktorému sa približoval, no obžalovaná už počas toho ako išiel ku svojmu vozidlu hovoril „už ste si ma nafotili?“, pričom následne auto otvoril a sadol si do neho. Poškodený ešte predtým stihol sfotiť obžalovaného ako stojí pri jeho kolegovi a blíži sa k svojmu autu. Na to sa poškodený otočil chrbtom a pokračoval v dokumentácii priestupku vozidla stojaceho pred vozidlom obžalovaného. Poškodený počul, ako jeho kolega vyzval obžalovaného, aby sa legitimoval, na čo obžalovaný nereagoval. Následne počul, ako obžalovaný naštartoval motor, no pomyslel si, že tak urobil len preto, aby sa zohrial, nakoľko bola vonku zima. Po chvíli, počas toho ako poškodený dokumentoval priestupok prvého vozidla v rade, sa auto obžalovaného pohlo a trafilo poškodeného do ľavej nohy v zadnej časti lýtka. Poškodený v tej chvíli stál na pravej strane voči vozidlu obžalovaného a jeho kolega v tom čase stál v priestore otvorených dverí na vozidle obžalovaného. Keď do neho narazilo vozidlo obžalovaného zakričal na obžalovaného, že ho trafil a hneď na to sa poškodený presunul ku kolegovi do priestoru otvorených dverí na vozidle obžalovaného. Obžalovaný s autom naďalej manévroval dopredu a dozadu a na výzvy aby, aby zastavil a predložil doklad totožnosti nereagoval. Obžalovaný sa z miesta snažil dostať preč a policajtom tvrdil, že chce ísť zaparkovať, pričom obaja policajti boli stále v priestore otvorených dverí a šmýkali sa hore a dole a keď už bol obžalovaný v takej pozícii, že mohol s autom odísť preč, odišiel, dvere zatvoril alebo sa mu zatvorili samé a poškodený videl ako obžalovaný išiel oproti na súkromné parkovisko, tam sa otočil a prešiel okolo neho a jeho kolegu bez toho aby zastavil. Poškodený povedal kolegovi nech kontaktuje operačné stredisko s tým, že do neho narazilo vozidlo a vodič z miesta ušiel preč. Následne bola na miesto privolaná hliadka PZ a vyšetrovateľ. Zasiahnutá noha poškodeného spočiatku nebolela, avšak po chvíli zacítil určité pulzovanie v nohe a cítil ju. Po tom na miesto prišiel vyšetrovateľ a oznámil mu, že je potrebné ísť na výsluch, predtým ho ešte poučil o tom, že je potrebné ísť na vyšetrenie, ktoré absolvoval ešte predtým, ako bol vypovedať na PZ. Vyšetrenie nepreukázalo žiadnu zlomeninu, či iné vážne poranenie, noha poškodeného bolela asi nejaké tri dni a potom prestala. PN nebol. Poškodený ďalej uviedol, že obžalovaný ho musel vidieť, ako stojí pred jeho vozidlom, nakoľko bol v bezprostrednej blízkosti vozidla. Obžalovaný po tom, čo mu poškodený oznámil, že do neho narazil na to vôbec nereagoval, iba sa dookola pýtal, či majú nafotený jeho priestupok. Poškodený uviedol, že nevie či to, ako do neho obžalovaný vrazil videl aj jeho kolega, nakoľko ten bol v tom čase v priestore otvorených dverí na aute obžalovaného. Do času, kým na miesto prišla hliadka PZ zatiaľ zvyšných dvoch priestupcov poriešili na mieste v zmysle zákona.

Na hlavnom pojednávaní poškodený doplnil svoju výpoveď o odpovede na položené otázky a uviedol, že v ten deň sa veľmi šmýkalo, čo si pamätá aj preto, lebo nešiel do práce svojím motorovým vozidlom práve kvôli tomu. Aj z ich stanoviska na ulici Sládkovičovej videli viacero ľudí spadnúť na klzkom povrchu, no on sám v ten deň nespadol na klzkom povrchu. Na ošetrenie išiel na pokyn štátnej polície, kde na pohotovosti bolo veľmi veľa ľudí, takže dlho čakal. Potom ešte išiel na RTG a s týmto k slúžiacemu lekárovi a rovno odtiaľ išiel na štátnu políciu odniesť papiere od lekára. Poškodený uviedol nebolo možné, aby obžalovaný opustil miesto parkovania spôsobom, že sa pohne len dopredu, lebo tam bolo málo miesta, obžalovaný musel určite aj cúvnuť, pritom prvýkrát keď sa pohol dopredu do poškodeného narazil, potom cúvol a opäť sa pohol dopredu, kedy poškodený odskočil, aby do neho nenarazil druhýkrát. Potom som sa presunul k obžalovanému, kde už stál kolega a aj potom ešte obžalovaný niekoľkokrát manévroval, aby mohol odísť, ale koľkokrát, to už si nespomína.

Výpoveď svedka D. B. na hlavnom pojednávaní, ktorý vypovedal pod prísahou, bola v podstatných okolnostiach zhodná s výpoveďou z prípravného konania zo dňa 16.03.2021 (č. I. 81) pričom z výpovedí svedka vyplynulo, že pracuje ako mestský policajt MsP PO, a dňa 08.02.2021 nastúpil do služby s kolegom E. F.. Boli vyslaní na ul. Sládkovičovu v Prešove, kde dohliadali na poriadok a na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky. Na tejto ulici si v čase okolo 09.00 hod. pri značke zákaz zastavenia všimli zaparkované tri vozidlá, ktoré stali v rade za sebou. Dve vozidlá boli G. H., pričom jedno z nich bolo bordovej farby a toto patrilo obžalovanému. Toto vozidlo stálo zaparkované v strede medzi dvoma ďalšími motorovými vozidlami. Svedok si po chvíli všimol, že k bordovej Octavii približuje obžalovaný, a počas toho ako prichádzal k autu sa ho opýtal, či je vodičom uvedeného vozidla, na čo obžalovaný odpovedal, že áno, na čo ho svedok upozornil, že je podozrivý zo spáchania dopravného priestupku a vyzval ho na predloženie dokladu totožnosti. Odpoveď obžalovaného bola, či ho majú nafoteného, na čo svedok odpovedal, že áno. Počas tejto komunikácie obžalovaný otváral vozidlo a sadol si do neho. Svedok pristúpil bližšie k otvoreným dverám, opäť sa snažil zopakovať výzvu, aby predložil doklad totožnosti, pretože na prvú výzvu nereagoval, okrem reakcii či ho majú nafoteného. V tom auto naštartoval, pohol sa dopredu, kde stál poškodený, ktorý dokumentoval dopravný priestupok vozidla, ktoré stálo pred ním. Auto obžalovaného sa pohlo a poškodený F. zareagoval „stoj, si ma zrazil“ a pribehol k predným dverám, kde stál svedok B.. Následne opakovane obžalovaného vyzývali, aby predložil doklad totožnosti, poškodený ho upozornil, že ho zrazil, na čo obžalovaný reagoval len otázkou, či ho majú nafoteného. Nakoniec obžalovaný povedal „idem preparkovať“. Medzi tým auto manévroval dopredu a dozadu a snažil sa vyparkovať z radu stojacich áut a s policajtmami nechcel komunikovať. V ten deň bola silná poľadovica. Dvere na strane vodiča boli stále otvorené a keď sa obžalovanému podarilo trošku vymanévrovať, vyklonil sa z vozidla, zatvoril dvere, autom išiel dopredu, zabočil do dvora, odkiaľ vyšiel, vycúval a prešiel okolo svedka aj poškodeného po ulici Sládkovičovej a odišiel preč. Na to dal poškodený svedkovi pokyn, aby zavolał operačnému a privolał hliadku PZ, čo svedok aj vykonal. Bezprostredne po skutku pokračovali vo svojej činnosti, kde sa dostavili zvyšní dvaja vodiči motorových vozidiel a týchto v zmysle zákona vybavili. Na mieste zotrvali do času, pokiaľ na miesto prišiel vyšetrovateľ, ktorý tam vykonával úkony. Následne išli vypovedať na OKP OR PZ Prešov, no ešte predtým išiel svedok s poškodeným na ošetrovanie do FNsP Prešov, a na výsluch už prišli so správou od lekára. Svedok ďalej uviedol, že najprv na obžalovaného hovoril normálnym hlasom, no po tom ako nastúpil do auta a začal sa z vozidlom pohybovať na neho začal prehovárať dôraznejšie, avšak bez vulgarizmov. Samotný náraz vozidlom obžalovaného do poškodeného F. nevidel, nakoľko z miesta kde stál tento ani vidieť nemohol. Uviedol, že obžalovaného v ten deň videl prvý krát v živote. Na hlavnom pojednávaní svedok doplnil svoju výpoveď o odpovede na položené otázky a uviedol, že nevidel, že by bol v ten deň počas výkonu služby jeho kolega F. spadol. Uviedol, že pri manévrovaní obžalovaného v rade zaparkovaných áut, tento svoje vozidlo nijak netúroval. Správanie obžalovaného voči svedkovi, bolo akoby flegmatické k tomu čo sa dialo, obžalovaný nebol vyložene arogantný.

Súd na hlavne pojednávanie predvolával aj svedkyňu Agnieszku Katarzynu Holodakovú, kde táto sa na hlavné pojednávanie neustanovila. Prokurátor a obžalovaný však súhlasili s prečítaním zápisnice o výsluchu svedkyne z prípravného konania. Z jej výsluchu zo dňa 26.03.2021 (č. I. 93) vyplýva, že predmetný skutok videla. Z jej pohľadu vnímala najmä ako policajti riešili jedného pána, ktorý tam stál v zákaze zastavenia. Dotyčný odmietol dať policajtom doklady, a potom si sadol do auta. Jeden z policajtov sa doťahoval s dotyčným, ktorý už sedel v aute. Svedkyňa celá situácia pripadala nervózna aj zo strany dotyčného, aj zo strany policajta. Svedkyňa bola na mieste s dieťaťom a nevidela všetko detailne a podrobne. Pamätala si, že dotyčný z miesta odišiel a policajti tam ostali. Okrem toho počula, ako dotyčného policajti vyzývajú k tomu aby im predložil doklady, avšak pán v aute bol nervózny a niečo po policajtovi kričal. Svedkyňa bola od miesta, kde sa predmetný skutok stal asi 5 alebo 6 metrov.

Zápisnica z obhliadky miesta činu zo dňa 08.02.2021 preukazuje, že dňa 08.02.2021, hodinu a pol po tom, čo malo dôjsť k predmetnému skutku, že na mieste bol skutočne poľadovica, značne mokro a podmienky na vedenie vozidla a manévrovanie na mieste boli sťažené.

Zápisnica o prehliadke tela a k nej priložená fotodokumentácia zo dňa 08.02.2021 znázorňuje postavu a miesto zranenia poškodeného po tom, ako do neho obžalovaný narazil prednou časťou svojho vozidla. Z fotografií nie je vidieť markantné poškodenie na tele poškodeného. Podľa lekárskej správy z Ambulancie úrazovej chirurgie, FNsP Prešov zo dňa 08.02.2021, došlo u poškodeného E. F. k opuchu ľavej dolnej končatiny, pričom došľap bol možný, ale bolestivý. Odporúčaná liečba bola stanovená na šetrenie, ľadovanie a k tlmeniu možných bolestí analgetiká.

Zápisnica o vykonanej rekonštrukcii a k nej priložená fotodokumentácia zo dňa 22.04.2021, kde touto rekonštrukciou bol fotograficky zaznamenaný priebeh okolností skutku vo vzťahu obžalovaného k mestským policajtom, resp. poškodenému, ako aj samotné miesto, kde ku skutku došlo a taktiež aj postavenie jednotlivých zúčastnených osôb.

Zo záznamu o zistenom priestupku od MsP PO zo dňa 08.02.2021 a k nemu priloženej fotodokumentácie vyplýva, že mestský policajti D. B. a E. F. dňa 08.02.2022 o 09.05 hod. kontrolovali vozidlo G. H. červenej farby, EČV PO783EB na ulici Sládkovičovej č. 38, kde toto vozidlo stálo v zákaze zastavenia na mieste, de je to v zmysle zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke zakázané. Zo záznamu vyplýva, že vodič sa k vozidlu po chvíli dostavil. Priestupok sa na mieste nepodarilo objasniť vzhľadom na to, že sa vodič začal správať arogantne a agresívne. Pri manévrovaní motorovým vozidlom do jedného z policajtov narazil. Z miesta náhle odišiel. Fotodokumentácia preukazuje už vyššie vo výpovediach spomínané skutočnosti a to, že na mieste bola poľadovica, a že obžalovaný bol odfotografovaný spolu so svedkom B. pri tom ako stáli pri aute obžalovaného a aj následné vzdialenie sa obžalovaného z miesta, kde sa skutok odohral.

Charakteristika obžalovaného z hodnotenia z výkonu trestu odňatia slobody, s ktorou sa súd na hlavnom pojednávaní oboznámil, kde posledná bola z 07.03.2022 od ÚVTOS Košice – Šaca uvádza, že obžalovaný v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Prešov, sp. zn. 1T/24/2019, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, pričom bol zaradený pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Predpokladaná koniec trestu je stanovený na 09.04.2023. Obžalovaný bol doposiaľ dvadsaťkrát súdne trestaný, a doposiaľ vykonával sedem nepodmienečných trestov odňatia slobody. Počas tohto výkonu trestu bol obžalovanému raz udelený disciplinárny trest – pokarhanie za neslušné správanie. Od uloženého trestu disciplinárneho trestu je jeho správanie na požadovanej úrovni. Disciplinárne odmenený nebol. Pracovne zaradený nie je.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že obžalovaný sa dopustil celkovo trinásť priestupkov porušením pravidiel cestnej premávky, kde väčšina priestupkov bola spáchaná prekročením povolenej rýchlosti, no objavili sa priestupky kedy blokoval vjazd vozidlu alebo nerešpektoval dopravné značenie. Za tieto priestupky mu boli uložené pokuty v rozmedzí od 10 do 200 Eur a v troch prípadoch bol riešený napomenutím.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ dvadsaťdva krát odsúdený. Tieto odsúdenia sú z obdobia od roku 1990 až doposiaľ. Jedná sa o odsúdenia tuzemským, ale aj českými a nemeckými súdmi. V šiestich prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Doteraz bol až osem krát odsúdený na nepodmienečný výkon trestu odňatia slobody, pričom posledný raz, bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 1T/24/2019 zo dňa 07.08.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10To/30/2020 zo dňa 10.02.2021, pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Znalecký posudok č. 66/2021 znalca z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých, Psychológia sexuality, D. E. O., vo svojich záveroch uvádza, že osobnosť obžalovaného sa javí ako diferencovaná, extrovertná, sociálne nezrelá s oslabenou toleranciou frustrácie a zvýšeným seba zaujatím. Riziko problémového správania sa je u obžalovaného vysoké. Pamäťové schopnosti obžalovaného sú orientačne priemerné a je schopný správne vnímať, zapamätať si aj reprodukovať prežitú udalosť a to bez sklonov ku konfabulovaniu v zmysle pamäťovej poruchy. Obžalovaný je schopný podať relevantné svedectvo o prežitých udalostiach, avšak motivačný kontext jeho výpovedí v predmetnej veci, však vierohodnosť opisu skutku znižuje, preto vo všeobecnosti vyhodnotil znalec, špecifickú vierohodnosť ako oslabenú. Nemožno vylúčiť účelovosť opisov skutku obžalovaným, nakoľko má sklon k skresľovaniu opisov týkajúcich sa jeho osoby. Obžalovaný je zvýšene zaujatý sám sebou, má sklon k egocentризmu, k bagatelizovaniu svojich nedostatkov. Má taktiež sklon vyvyšovať sa, prezentovať sa v lepšom svetle a skresľovať opisy týkajúcej sa svojej osoby i svojho konania. Obžalovaný sám svoje konanie popiera. Psychologicky je veľmi nepravdepodobná patologická motivácia ku skutku. Zrozumiteľnejšie sa javí je konanie počas skutku pod vplyvom situačného hnevu, frustrácie, ktoré viedli k neadekvátnemu impulzívnemu a dráždivému reagovaniu, k ventilovaniu tenzie neprimeraným správaním a následná možná nedbanlivosť, resp. nesústredenosť následkom

afektívnej rozladenosti. Obžalovaný nemá sklon k násilnému a agresívnemu konaniu, má však sklon k sebakpresadzovaniu, sklon hnevať sa a prežívať napätie ak vynakladá zvýšenú námahu, má sklon reagovať nezrelo impulzívne.

Obhajca na hlavnom pojednávaní predložil fotografie motorového vozidla G. H. z čelného pohľadu, z ktorých má byť zrejmý materiál a konštrukcia prednej časti vozidla, ktorou malo byť narazené do poškodeného a to v súvislosti s výpoveďou znalca A. N., ktorý sa k tejto okolnosti vyjadroval. Podľa názoru obhajoby bolo možné obžalovaného ako priestupcu jednoducho identifikovať v súvislosti s čím predložil obhajca EKV, z ktorej je zrejmé, že k prepisu vozidla G. H. D., nedošlo na obžalovaného len z dôvodu, že na vozidle bola blokácia exekútora, kde v súvislosti s tým podal obžalovaný aj trestné oznámenie, o čom predložil potvrdenie a zápisnicu o trestnom oznámení, ako aj uznesenie o odmietnutí z OO PZ Drienov. Ďalšie dôkazy, ktoré obhajca súdu predložil majú preukazovať, že obžalovaný bol osobou, ktorá platila povinné PZP za toto vozidlo u spoločnosti Komunálna poisťovňa. Po konzultácii s obžalovaným, ďalej obhajca navrhol opätovný výsluch poškodeného E. F., výsluch kriminalistického technika P., ktorý fotografoval poškodeného pri ohliadke osoby, výsluch vyšetrovateľa F., výsluch A. B., ktorý bol ošetrojúcim lekárom na úrazovej chirurgii a ktorý mal ošetrovať poškodeného. Zároveň navrhol pribrať znalca z odboru dopravy, vzhľadom na to, že miesto činu bolo zľadovatene a sú potrebné odborné znalosti v súvislosti s odhadom pohybu vozidla po takomto povrchu. Zároveň navrhol zabezpečiť záznam (zvukový) z komunikácie hliadky MsP PO vo vzťahu k tomu kedy, a akým spôsobom odišli policajti na ošetrovanie.

K tomu súd v stručnosti uvádza, že vyššie uvedené návrhy na doplnenie dokazovania zamietol z dôvodu ich duplicitnosti, resp. nepotrebnosti pre objasnenie okolností dôležitých pre ustálenie skutkového stavu.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že skutok kladený obžalovanému A. B. za vinu sa stal, avšak tento skutok nie je trestným činom. Na rozdiel od obhajoby, súd nevidel žiaden dôvod na to, aby neuveril výpovediam príslušníkov MsP PO, poškodenému E. F. a svedkovi D. B.. Obaja totiž popisali skutok tak, ako je popísaný v obžalobe a napokon aj v skutkovej vete tohto rozsudku. Neustále poukazovanie obhajoby a obžalovaného na drobné nesúlady a nepresnosti v tom, čo bolo ohlásené operačnému stredisku MsP PO a v tom, čo bolo napísané v Úradnom zázname spísanom mestskými policajtmi po skutku v konečnom dôsledku nespochybujú výsluchy, ani výpovede svedkov a poškodeného. Nemožno očakávať od príslušníkov MsP, ktorí sú v službe a vykonávajú väčšinu dňa „rutinnú“ činnosť v podobe dohliadania na poriadok a na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, ktorí následne boli konfrontovaní s vypätou, rýchlo eskalujúcou situáciou, kde tak na strane obžalovaného, ako aj na strane policajtov, bola prítomná nervozita a určitá forma stresu, aby presne do najmenších detailov popísali skutkový dej. Udalosť bola popísaná tak, akoby ju popísali aj iní „potenciálni“ svedkovia/poškodení. Policajti popísali čo videli, ako udalosť vnímali svojimi zmyslovými prostriedkami a súd tieto výpovede považoval za dostatočne dôveryhodné dôkazy, ktoré preukazujú, že skutok sa stal presne tak, ako je uvedený v skutkovej vete vo výroku tohto rozsudku.

Poškodený F. a svedok B., ako mestskí policajti pri výkone svojej služby, boli s obžalovaným B. spočiatku konfrontovaní ako s hocikým iným vodičom. Obžalovaný prišiel ku svojmu autu pokojne, no situácia v krátkom čase vyeskalovala z dôvodu, že obžalovaný sa ako priestupca, ktorého mestskí policajti prichytili de facto pri páchaní priestupku, odmietol policajtom legitimovať príslušným dokladom totožnosti, aj keď tak urobiť mal a mohol, lebo mu v tom nebránila žiadna subjektívna, ani objektívna skutočnosť. Policajti tak boli náhle postavení pred nečakanú a vypätú situáciu, pričom do jedného z nich obžalovaný ľahko narazil vozidlom, pri tom ako sa rozhodol z miesta odísť autom preč. Obžalovaný týmto nevhodným spôsobom celú situáciu „vyriešil“, a to aj napriek viacerým výzvam zo strany policajtov. To, že obžalovaný ma sklony takto reagovať podporujú aj závery znaleckého posudku vypracovaného D. O.. Znalkyňa uvádza, že obžalovaný nedokáže zvládať stresové a konfliktné situácie, nedokáže sa s nimi riadne vysporiadať a následne ich riešiť neprimeraným spôsobom. Osobnosť obžalovaného sa javí ako problémová a toto zase potvrdzuje výpis z registra priestupkov a najmä odpis registra trestov, podľa ktorého obžalovaný bol už pred súdom riešený v mnohých prípadoch, kde častokrát nepomohol ani nepodmienečný výkon trestu odňatia slobody, kde vo VTOS je aj v súčasnej dobe, pre jeho inú trestnú činnosť.

Aj keď obžalovaný popiera, že narazil do poškodeného, obžalovaný si ani nemusel byť vedomý toho, že do poškodeného narazil prednou časťou svojho vozidla, nakoľko nešlo o silný náraz, ktorý by napr. zvalil poškodeného na zem, alebo by s ním poriadne zakýval, nakoľko aj lekárska sprava a rovnako znalecký posudok MUDr. Valdmána potvrdili, že nešlo o ťažké poranenie, ale naopak o ľahké poranenie, ktoré si vyžiadalo len základne ošetrenie a pár dní pokoja, a preto ani náraz nemohol byť intenzívny. Okrem toho všetky zúčastnené strany potvrdili, že na mieste bola v čase skutku silná poľadovica, čo napokon preukazuje aj priložená fotodokumentácia z miesta činu.

Na druhej strane, aj keď súd mal za preukázané, že skutok sa stal, podľa názoru súdu tento skutok nie je trestným činom. U obžalovaného A. B. totiž nemožno hovoriť, že by do poškodeného príslušníka MsP PO narazil úmyselne, a týmto spôsobom tak pôsobil na výkon jeho právomoci, ako verejného činiteľa. Ani jeden z vykonaných dôkazov tomu nenasvedčuje a obaja, tak poškodený F., ako aj svedok B. potvrdili, že obžalovaný v čase keď prichádzal k svojmu zaparkovanému vozidlu nebol arogantný, alebo útočný, skôr sa im zdal ako flegmatický, pričom opakoval otázku či si nafotili jeho vozidlo a majú tým jeho priestupok zadokumentovaný, pričom im bolo z jeho konania zrejme, že chce z miesta odísť. Pri tom, ako sa snažil vyparkovať z radu zaparkovaných áut, ale narazil do nohy jedného z príslušníkov MsP PO. No to že sa tak stalo, nemožno pokladať za úmyselné konanie zo strany obžalovaného. Súd ma za to, že šlo o neobanlivostné konanie obžalovaného spočívajúce v tom, že sa v rozrušení, ktoré spôsobila situácia priamo tam na mieste, nepresvedčil či má dostatočný priestor na manévrovanie so svojim vozidlom tak, aby ním nikoho v jeho tesnej blízkosti neohrozil. Na klzkom povrchu musel vyparkovať z radu zaparkovaných áut, kde obžalovaný, ako aj svedkovia a poškodený potvrdili, že manéver nebolo možné vykonať tak, aby len vytočil volant vľavo a vyšiel z radu zaparkovaných áut, preto musel vykonať hneď niekoľko dopredných pohybov a následných zacúvaní so svojim vozidlom, aby sa z miesta vôbec dostal. Nič z toho, vo svojom súhrne nenasvedčuje tomu, že obžalovaný si sadol do svojho vozidla s úmyslom, ublížiť policajtom konajúcim svoju povinnosť pri dokumentovaní a riešení priestupku, ktorého sa dopustil. Súd mal za to, že skutku sa dopustil, no len z neobanlivosti.

Trestný zákon však, pri trestnom čine útoku na verejného činiteľa podľa § 323 vyžaduje, aby bol trestný čin spáchaný úmyselne, pričom na jeho spáchanie stačí aj nepriamy úmysel. Obžaloba vykreslila tento skutok ako spáchaný v nepriamom úmysle, avšak súd upozorňuje, že medzi nepriamym úmyslom a vedomou neobanlivosťou je len tenká hranica, kde v tomto prípade sa súd aj na základe zásady in dubio pro reo priklonil k tomu, že skutok spáchal obžalovaný vedomou neobanlivosťou, nakoľko dobre vedel, že okolo jeho vozidla sa pohybuje aj druhý z policajtov, pričom jeden z nich stál dokonca pri otvorených dverách do jeho vozidla, a ako dlhoročný vlastník vodičského oprávnenia musel vedieť, že podmienky na manévrovanie s vozidlom sťažovala poľadovica, preto bolo potrebné zachovať zo strany obžalovaného najvyššiu možnú mieru opatrnosti, aby svojim manévrovaním nikoho neohrozil, alebo neublížil, čo sa nakoniec aj stalo. V tomto prípade tak nešlo o situáciu, kedy obžalovaný chcel pôsobiť svojim konaním na výkon právomocí verejného činiteľa pri výkone jeho povinností, ale len o hrubú neslušnosť a arogantnosť zo strany obžalovaného, ktorý sa odmietol legitimovať policajtom a popri tom ako sa snažil z miesta dostať nešťastne narazil do jedného z nich.

Na základe uvedeného súd konštatuje, že vykonaným dokazovaním nebol preukázaný obligatórny znak skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a to subjektívna stránka, preto z uvedených dôvodov, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a obžalovaného A. B. spod obžaloby oslobodil, nakoľko žalovaný skutok nie je trestným činom.

Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov.